

20 oktober 2024

De vrienden van Daniël buigen niet

Daniël 3: 1-30

Thema: Kniel voor mij en anders...

Doel

De kinderen leren dat wie gelooft alleen knielt voor God en alleen Hem aanbidt.

Toelichting

Als je voor iemand buigt, is dat een teken van respect. Je erkent dat die ander belangrijker is dan jij.

De koning van Babel laat een groot beeld maken, zodat iedereen knielt voor hem, zodat iedereen de goden van Babel aanbidt. Bij de inwijding van het beeld doet iedereen dat. Ongehoorzaamheid wordt gestraft met de brandende oven. Liever met tegenzin knielen dan sterven.

De drie vrienden van Daniël denken anders: ze willen niemand aanbidden dan de HEER. Daarom blijven ze staan. Als ze in de oven worden gegooid, gebeurt het wonder. 'Een godenzoon' redt hen. Opnieuw moet Nebukadnessar zijn meerdere erkennen in de God van Israël. Zou dat hem veranderen?

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Daniëls vrienden in de brandende oven

Richtlijnen: Koning Nebukadnessar laat een groot beeld van goud bouwen, zo hoog als een kerktoeren. Iedereen moet ervoor knielen, omdat hij dat wil. Iedereen doet het, behalve de vrienden van Daniël. Zij knielen alleen voor de HEER en aanbidden Hem alleen, wat er ook gebeurt. De koning is woedend en wil hen in de oven verbranden. Maar God stuurt iemand uit de hemel om hen te redden. Hij zorgt dat ze veilig zijn. Zonder schrammetje of brandplek op hun huid komen ze weer uit de oven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Daniëls vrienden buigen niet

Richtlijnen: Vraag als inleiding aan de kinderen of zij wel eens voor iemand buigen? Voor wie? En waarom?

Het grote gouden beeld is een teken van ongeloof en overmoed. Nebukadnessar ziet zichzelf als onaantastbaar. Wat hij bedenkt, moet gebeuren. Daniëls vrienden denken: wat verbeeldt Nebukadnessar zich wel? Zelfs als hij zegt: wie zou jullie uit mijn handen kunnen redden? (vs. 15). Beleefd antwoorden ze de koning: of de HEER hen zal redden weten ze niet zeker; ze vertrouwen en hopen erop. Maar zelfs als dit hun dood wordt, gaan ze niet knielen voor hem. God belooft hun trouw aan Hem. Hij stuurt hulp uit de hemel. Nebukadnessar ziet een godenzoon bij de drie vrienden. Indrukwekkend vindt hij dat, maar knielt hij nu zelf voor Israëls God?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Knielen voor Nebukadnessar of staan voor God

Richtlijnen: Bespreek deze bekende geschiedenis met de jongeren vanuit het perspectief van Daniëls vrienden. De koning gedraagt zich hoogmoedig. Hij laat zich door niets en niemand beïnvloeden. Dat zie je aan het geweldige beeld, aan de pracht en praal bij de inwijding en aan de straf die op ongehoorzaamheid staat. En aan zijn woorden: geen god kan je uit mijn handen redden. Daniëls vrienden staan voor hun geloof, ze aanbidden alleen de HEER. Niet omdat succes dan verzekerd is. Nee, ze houden er rekening mee, dat ze moeten sterven. Hun principe is: het is buigen zonder de HEER of staan blijven met Hem, wat er ook gebeurt.

Gelukkig is een keuze voor God meestal niet zo moeilijk als in deze geschiedenis. Maar het is belangrijk, dat je wel steeds staat voor God, in de dagelijkse dingen gehoorzaamt aan Hem. Dat helpt omdat ook te doen als het heel moeilijk is, als je alleen staat.

Extra bijbelgedeelte: Openbaring 13: 1-9

De satan laat een beest uit de zee opkomen. Hij lijkt machtig, onverslaanbaar- zijn dodelijke wond geneest- en heel de wereld aanbidt hem. Alleen de mensen die in het boek van het leven, het boek van Christus staan, doen dat niet. Wees standvastig en trouw aan Hem! vs.9.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Standbeelden van geweldige afmetingen waren in de oudheid geen zeldzaamheid. Met dit gouden beeld (dat dus van duur materiaal is gemaakt) kan Nebukadnessar zijn grote macht en rijkdom laten zien. Veel machtige bestuurders uit de verre omtrek zijn dan ook uitgenodigd. Het was heel moeilijk gemaakt om onder de verplichte aanbidding uit te komen door de kolossale afmetingen van het beeld, de hoogste vertegenwoordigers van alle volkeren, de betovering van een stuk instrumentale muziek en tenslotte de dreiging van wat in de oudheid de verschrikkelijkste straf was: de vuurdood. Maar zelfgemaakte beelden laten je niet zien en ervaren dat je te ver bent gegaan met het gebruik van je macht. Je kunt zelf de baas blijven over die goden, je hebt ze immers zelf gemaakt? Je kleurt de inhoud van deze goden zelf in. Jij hebt de macht over deze goden. Hiermee verklaar je je zelf eigenlijk tot een god. Macht kan leiden tot machtsmisbruik en tot hoogheidswaan. Dat zien we bij Nebukadnessar. In het volgende hoofdstuk leidt dat tot een climax. Door angst te zaaien (met de vuurdood) en met veel rijkdom te showen houdt Nebukadnessar de absolute macht.

Zijn onderdanen zijn niet zo zeer trouw uit liefde, maar trouw uit angst. Maar de vrienden van Daniël laten zich niet bang maken, want ze weten dat ze een machtiger God hebben dan welk mens of welke handgemaakte god ooit zou kunnen hebben. Zij vertrouwen blind op hun God uit ontzag en liefde. Zij vertrouwen blind dat Hij alle macht heeft, maar ze weten ook dat God volkomen soeverein is in zijn keuze hen van de vuurdood te redden of niet. Sadrach, Mesach en Abednego gedroegen zich volkomen soeverein tegenover Nebukadnessar. Ze spraken hem zelfs niet aan met zijn koningstitel. De Chaldeeën klagen hen uit jaloezie aan, omdat deze Joodse buitenlanders hoge regeringsposten mogen bekleden. De binnenlandse bestuurders hebben hun positie verkregen door ja-knikken en hielknikken, de vrienden van Daniël niet. Maar God laat zien dat Sadrach, Mesach en Abednego terecht onvoorwaardelijk hebben vertrouwd op Hem. God laat zien dat Hij sterker is dan welke koning of zelfgemaakte god ook.

Waarom deelt God dan zoveel macht aan mensenhanden toe als ze er eigenlijk toch niet mee om kunnen gaan? De ware God in de hemel is soeverein. De ware God kan je wel op je foute levensstijl wijzen en laten ervaren dat het zo niet langer kan. Je hebt God nodig om je plaats te weten en goed te kunnen blijven besturen waarbij je oog hebt voor de mensen.

Meer gedetailleerde beschrijving (vers voor vers)

- Betekenis Nebukadnessar: Nabu (god van wijsheid en schrift) bescherm de oudste zoon of, Nabu, bescherm de grenzen. Nebukadnessar was de machtigste koning van het Nieuw-Babylonische Rijk.
- Meer info over Nebukadnessar: https://nl.wikipedia.org/wiki/Nebukadnessar_II provincie Babel, vlakte Dura. Duru komt in de Mesopotamische plaatsnamen vaker voor en betekent omwalling of vesting.
- Satrapen, gouverneurs. Een satraap is een gouverneur van een groter deel van het rijk. Een gouverneur is het hoofd van een regering van een kolonie, deelstaat, provincie of andere subnationale staatseenheid. Gouverneur is afgeleid van kubernetes (Grieks): bestuurder of stuurman. Een stadhouder staat juist lager op de ladder dan een gouverneur. Hij is een ondergouverneur

- Vs. 5. De Mozaïsche wetgeving kende de vuurdood (Leviticus 21:9; Genesis 38:24; Jozua 7:15). De vuurdood werd ook in de neobabylonische tijd toegepast (Jeremia 29:22)
- Vs. 6. Bij deze grote oven kun je denken aan een kalkoven of een smeltoven voor metalen.
- Vs. 5. Lier, luit, harp, dubbelfluit: Griekse muziekinstrumenten
- Vs. 8. Chaldeeën: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Chaldee%C3%ABn>
- Vs. 12. Betekenis Sadrach, Mesach, Abednego. Zie Wikipedia-link voor betekenis van hun namen en hun oorspronkelijke Hebreeuwse namen.
https://nl.wikipedia.org/wiki/Sadrach,_Mesach_en_Abednego
- vs. 17 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden': Wat u ook beveelt koning, wij stellen onze God boven u. Wij zijn trouw aan Hem desnoods tot de dood toe. Volkomen soeverein t.o.v., Nebukadnessar ondanks zijn macht en volkomen trouw aan en afhankelijk van de allerhoogste God.
- Vs. 26 'dienaren van de allerhoogste God' door Nebukadnessar uitgesproken. Nebukadnessar erkent nu naast de andere goden de God van Sadrach, Mesach en Abednego als de allerhoogste God.
- Vs. 29. Nebukadnessar slaat totaal door de andere kant op. 'Want er is geen god die kan redden als deze'
- Vs. 30. De Judeeërs krijgen nu een beloning: hogere positie aan het hof in plaats van de doodstraf

Een of twee vragen bij het gedeelte

- Waarom laat God telkens weer toe, of geeft het als geschenk bijvoorbeeld aan Salomo, dat verschillende mensen veel macht over anderen hebben, terwijl Hij weet dat dat vaak fout gaat?
- Kun je 'afgoden' van nu noemen? En kun je ook verschillen benoemen tussen de afgoden van nu en God in de hemel?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 19: 1, 2 en 3

Lied 412

(=Gezang 399 LvdK)

Lied 413

(=Gezang 444 LvdK)

Ik volg de Heer

Hemelhoog 305

'k Stel mijn vertrouwen

Hemelhoog 338

King of kings

Hemelhoog 606

Als je bidt, zal Hij je geven

Hemelhoog 101

Here der Heren

Hemelhoog 593

Sadrach, Mesach en Abednego

Hemelhoog 7

Auteur: PZ

Daniëls vrienden in de brandende oven

Midden op de vlakte staat een enorm gouden beeld. Het beeld is 30 meter hoog, zo hoog als een kerktoeren, en 3 meter breed. Het beeld is gemaakt van puur goud. Bij mooi weer kun je het beeld al van ver zien schitteren in de zon. Aan de rand van de vlakte zit Daria. De afgelopen maanden heeft ze gezien hoe het beeld gemaakt werd. Het beeld werd steeds groter. Nu is het af. Rondom het beeld wemelt het van de mensen. Het zijn belangrijke bestuurders uit alle delen van het rijk. Koning Nebukadnessar heeft ze uitgenodigd. Daria heeft nog nooit zo veel pracht en praal gezien. Overal hangen vlaggen en slingers. Dienaren lopen af en aan met eten en drinken voor de gasten van de koning.

Vandaag wordt het beeld officieel in gebruik genomen. Alle gasten staan in lange rijen voor het beeld. Een dienaar van de koning neemt het woord. 'Luister allemaal, dit zegt de koning. Straks horen jullie muziek van fluiten, harpen en andere instrumenten. Dan moeten jullie allemaal heel diep buigen voor dit gouden beeld. Wie dat niet doet, wordt in een grote brandende oven gegooid.' Daria huivert ervan. Ze heeft de oven gezien. Daar wil je niet in.

Plotseling klinkt er muziek. Daria ziet hoe alle mensen knielen en een diepe buiging voor het beeld maken. Op drie mannen na. Zij blijven rechtop staan. Daria is niet de enige die het ziet. Ook de dienaren van de koning zien de drie mannen. Ze rennen naar Nebukadnessar toe. Daria ziet hoe boos de koning wordt, als hij hoort van de drie mannen die niet buigen voor zijn gouden beeld. Voorzichtig komt ze dichterbij om te luisteren naar wat de koning tegen de drie mannen zegt. 'Is het waar, dat jullie niet knielen voor mijn gouden beeld? Ik geef jullie nog een kans. Wanneer de muziek gaat spelen moeten jullie knielen en buigen voor mijn gouden beeld. Doen jullie dat niet, dan laat ik jullie onmiddellijk in de brandende oven gooien.'

Daria is nu dichtbij genoeg om de mannen te herkennen. Het zijn Sadrach, Mesach en Abednego. Het zijn vrienden van Daniël. De mannen antwoorden de koning. 'Voor ons is het duidelijk. Onze God kan ons redden uit uw macht. Maar zelfs als Hij ons niet redt, dan nog zullen wij niet buigen voor uw beeld.'

Koning Nebukadnessar wordt nog bozer. Woedend schreeuwt hij tegen zijn dienaren dat ze het vuur in de grote oven moeten opstoken. 'Maak het zeven keer heter dan normaal!'

Zelfs van een afstand voelt Daria de hitte van de oven. Sterke soldaten grijpen de drie vrienden. Ze binden een touw om hun handen en dan worden de drie in het vuur gegooid. Daria durft niet te kijken.

'We hadden toch drie mannen in het vuur gegooid? Ik zie vier mannen in het vuur. Ze lopen vrij rond. Er is niets met hen aan de hand! De vierde lijkt wel een engel!' Daria hoort de verbazing van de koning in zijn stem. Voorzichtig doet ze haar ogen open. In het vuur lopen vier mannen vrij rond. Er is niks met hen aan de hand.

De koning loopt naar de oven toe. 'Sadrach, Mesach en Abednego, dienaren van de allerhoogste God! Kom uit het vuur.' De drie mannen stappen uit de oven. Niets aan hen is verbrand, zelfs geen haar op hun hoofd. Ze ruiken niet eens naar vuur.

God heeft een engel uit de hemel gestuurd om hen te redden. Hij heeft ervoor gezorgd dat ze veilig zijn. Daria is diep onder de indruk van wat ze gezien heeft. Wie gelooft in God, knielt alleen voor Hem.

Auteur: HVM

Daniëls vrienden buigen niet

Inleiding

Buig jij wel eens? Ja, misschien om iets op te rapen. Als je pen is gevallen, of je een muntstuk ziet op straat. Maar buig je wel eens voor iemand? Waarschijnlijk niet. Als je vader of moeder een opdracht geeft, dan buig je niet voor je de opdracht uit gaat voeren. Voor je meester of juf buig je niet. Soms zie je iemand een buiging maken. Als er een koning of koningin voorbijkomt. Een heel speciale vorm van beleefd zijn. Maar in onze tijd doen we het bijna nooit meer.

Vandaag gaat het over buigen. Of beter gezegd over mannen die niet buigen. Die niet willen buigen.

Bijbelverhaal

Koning Nebukadnessar geeft opdracht om een gouden beeld te laten maken. Een enorm beeld. Ruim 41 meter hoog en 4 meter breed moest het worden. Toen het beeld af was, zette de koning het neer in de provincie Babel in de vlakke van Dura.

Nu snap je wel dat er iets gaat gebeuren. Er wordt niet zomaar, voor de sier, zo'n megabeeld neergezet. De koning laat alle belangrijke mannen bij hem komen. Stadhouders, gouverneurs, schatbewaarders, rechters. Alle bestuurder moesten komen. Ze worden uitgenodigd voor de inwijding van het beeld van de koning. En ja, iedereen komt. Want wat de koning wil gebeurt. Hij is de machtigste man van het rijk. Wat hij ook bedenkt, iedereen die voor hem werkt doet wat hij wil. Dus wil de koning een beeld, dan komt er een beeld. Moeten de mannen komen om erbij te zijn dat het beeld onthuld wordt, dan komen ze.

Alle belangrijke mannen gaan naar de vlakke van Dura. Ze staan daar voor het beeld van de koning. Dan komt er een heraut. Een boodschapper met een trompet. De trompet wordt geblazen en daarna volgt er een belangrijke boodschap. 'Volken en naties, welke taal u ook spreekt, luister naar dit bevel. Zodra u de muziek hoort van de hoorn, panfluit, lier, luit, citer, dubbelfluit en van de andere instrumenten, valt u op uw knieën neer en buigt u in aanbidding voor het gouden beeld dat koning Nebukadnessar heeft opgericht. Wie niet neerknielt en buigt, zal onmiddellijk in een brandende oven worden gegooid.'

Oké, muziek en dan buigen en knielen. Doe je het niet, dan word je in een brandende oven gegooid. Nou, niet zo moeilijk. Goed opletten of je de muziek hoort en dan buigen en knielen. Dan blijf je leven. Ja, dat denk je. Het gaat ook zo. De muziek speelt en de mannen vallen neer en aanbidden het beeld. Maar niet iedereen doet dit. Dat is raar, dat valt op. Er zijn mannen die blijven staan. Er zijn ook mannen die meteen gaan zeggen: 'Koning, niet iedereen knielde. Ze verraden zo de mannen die niet deden wat de koning had bevolen. Het blijken drie Judeeërs te zijn: Sadrach, Mesach en Abednego. Zij knielden niet.'

De koning wordt woedend. Dit kan niet, dit wil hij niet, niet buigen? Nou, dan weet iedereen wat er gaat gebeuren, het was zelfs van tevoren gezegd. De koning wil de mannen zien. De mannen worden gehaald en bij de koning gebracht. Is het waar dat jullie mijn goden niet vereren en niet willen knielen voor het gouden beeld dat ik heb neergezet? De koning is woest, hij brult hun toe. 'Let op, we doen het nog een keer. Straks klinkt de muziek, jullie knielen, zo niet dan is daar de oven. En welke god zal jullie dan uit mijn handen kunnen redden?'

De mannen antwoorden dat ze het niet nodig vinden om de vraag van de koning te beantwoorden. Ze zeggen: 'Als de God die wij vereren ons uit een brandende oven en uit uw handen kan redden, zal Hij ons redden. Maar ook al redt Hij ons niet, majesteit, weet dan dat wij uw goden niet zullen vereren. We zullen ook niet buigen voor het gouden beeld dat u heeft neergezet.'

De koning wordt nog bozer. Hij geeft opdracht om de oven nog zeven keer zo heet te maken. De sterkste beveiligers worden geroepen en de drie vrienden worden in de oven gegooid. De oven is zo heet dat de beveiligers het niet overleven; het is te warm, ze sterven.

Sadrach, Mesach en Abednego vallen in de brandende oven. Nou, denk je, dat wordt hun einde. Als de beveiligers al gestorven zijn door de hitte, dan kan het niet anders of de vrienden verbranden levend.

Maar er gebeurt iets anders. De koning is natuurlijk, op afstand van de oven, blijven kijken hoe de straf wordt uitgevoerd. Hij kijkt naar de oven, maar ziet tot zijn schrik niet drie, maar vier mannen in de oven. Hij schrikt, hij roept: 'We hebben toch drie mannen in het vuur gegooid?' 'Zeker, majesteit', antwoorden de mannen om hem heen. 'Maar ik zie vier mannen vrij rondlopen in het vuur. Ze zijn ongedeerd, hun kleren blijven heel, hun lijf blijft gaaf. En die vierde man, die ziet eruit als een godenzoon.'

De koning loopt naar de deur van de oven en roep de vrienden: 'Sadrach, Mesach en Abednego, dienaren van de hoogste God, kom naar buiten. Kom hier!'

De drie vrienden komen naar buiten. Alle anderen komen ook dichterbij. Iedereen wil zien wat er gebeurt. Iedereen ziet dat de mannen helemaal gaaf zijn. Het vuur heeft hen niet geraakt. Er hangt zelfs geen brandlucht om hen heen.

Nebukadnessar, de koning, neemt het woord. 'Geprezen zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego, die zijn engel heeft gestuurd en zijn knechten heeft gered. Zij hebben Hem vertrouwd, zij hebben het bevel van de koning niet opgevolgd. Zij hadden hun leven voor God over, omdat zij voor niets of niemand anders willen buigen dan voor hun eigen God. Daarom geef ik nu het bevel dat iedereen, van welk volk je ook bent welke taal je ook spreekt, eerbiedig moet spreken over de god van deze mannen. Doe je dat niet dan zul je in stukken worden

gehakt en je huis wordt tot puin gemaakt. Er is geen God die zo kan redden als deze God.'

Daarna krijgen de drie vrienden een nog belangrijkere baan dan ze al hadden in de provincie Babel.

Slot

Pfff. Misschien kende je het verhaal al en wist je dat het goed zou aflopen. Maar wat zou jij gedaan hebben? Als je moet buigen omdat de koning het zegt. Dan buig je toch? Wat moet, dat moet! Of zou je net als de vrienden de moed hebben om niet te buigen. Terwijl je weet dat de oven al klaarstaat. Zelfs als ze voor de koning staan en het nog een keer heel duidelijk wordt gezegd (knielen of de oven), houden ze vol. Wij buigen niet, wij knielen niet. Alleen voor onze God.

Wat een geloof, wat een vertrouwen. Want ze weten en zeggen dat God hen kan redden. En zelfs als Hij niet redt, dan blijven ze Hem toch geloven en vertrouwen. Wat kunnen wij daar veel van leren! Om zo te geloven als de vrienden. God hielp hen, Hij helpt ook ons.

Auteur: CdG

Knielen voor Nebukadnessar of staan voor God

[Daniël 3: 1-30](#)

Inleiding

Weten jullie nog waar het verhaal twee weken geleden over ging? Over Daniël en zijn drie vrienden die in een voor hen vreemd land kwamen. Ze kwamen aan het hof van de koning. Omdat ze sterk en slim waren, kregen ze een belangrijke taak. Ze waren meegenomen als gevangenen, maar omdat God ze hielp ging het goed met hen. Daniël en zij waren belangrijke dienaren van koning Nebukadnessar geworden. Over deze drie vrienden van Daniël gaat het in dit verhaal.

Een nieuw leven

Er is veel veranderd voor de vrienden van Daniël sinds ze meegenomen zijn uit Juda, het land waar ze woonden en dat God aan hun volk heeft beloofd. Ze wonen in een ander land, in Babylon. Ze hebben nieuw werk, ze geven leiding aan de mensen in de provincie Babel. Een belangrijke taak. En wat ook veranderde - dat weet je misschien nog van de vorige keer - ze hebben nieuwe namen gekregen.

Vroeger heetten ze Chananja, Misaël en Azarja*. Mooie namen die vertellen dat God de God van Israël is. Chananja bijvoorbeeld betekent dat God genadig is. Misaël dat God machtig is (Wie is als God). En Azarja betekent dat God helpt. De vrienden van Daniël konden iedere keer als iemand ze riep, eraan denken dat God hun God was. Ze hoorden bij Gods volk en God hoort bij hen. Nu hebben ze andere namen gekregen. Namen die je doen denken aan andere goden. Chananja's naam verandert van 'God is genadig' in Sadrach. 'Bevel van Aku' betekent dat. Aku is een Babylonische god. Misaël's naam gaat over dezelfde god: 'Aku is machtig' betekent zijn nieuwe naam, Mesach, wordt hij genoemd. Het lijkt op zijn oude naam, maar het gaat niet meer over God. En Azarja moet Abednego heten. Het betekent dat hij knecht is van een Babylonische God.

Blijven geloven

Nu de vrienden niet meer wonen in het land dat God aan hen heeft beloofd. Nu ze een koning die Nebukadnessar heet moeten dienen en nu ze zelfs namen hebben die betekenen dat zij bij vreemde goden horen... betekent dat dat deze vrienden niet meer in God geloven?

Nee, gelukkig niet. Ze zijn God en de verhalen van vroeger nog niet vergeten. En God is hen ook niet vergeten. Hij blijft ze helpen, ook bij hun werk in dit vreemde land. Ze mogen regeren over een gebied waar veel andere mensen van Gods volk wonen. Wat goed dat zij dat kunnen doen!

Het lijkt best goed te gaan met de vrienden. Al wonen ze niet meer thuis, in hun eigen land, ze maken er het beste van. Samen met hun God. Maar dan gebeurt er iets dat alles wel heel spannend maakt.

Een beeld

Nebukadnessar heeft van zichzelf een beeld laten maken. Zo belangrijk vindt hij zichzelf. Het is een supergroot beeld. En alsof dat nog niet genoeg is: hij wil dat iedereen ervoor buigt en knielt.

'Maar dat doen we niet!', zeggen de drie vrienden tegen elkaar. 'Wij knielen alleen voor God! Ze kunnen ons 'verhuizen' en ons andere namen geven, maar we buigen niet voor andere goden. God is onze God!'

Als Nebukadnessar dat hoorde wordt hij vreselijk boos. 'Wie niet buigt wordt in een brandende oven gegooid, weten jullie dat niet? Ik zou maar luisteren als ik jullie was. Jullie krijgen nog één kans!' En, welke God zou jullie komen redden als je voelt hoe heet het vuur is?'

Maar de vrienden buigen niet. Wat een durf en wat een lef! Ze weten dat er maar één God is die ze zou kunnen redden. 'En als Hij dat wil, dan doet Hij dat,' zeggen ze. Nebukadnessar wordt nog bozer. 'Stook die oven nog zeven keer hoger op dan normaal!', roept hij. En dat gebeurt.

Met kleren en al en vastgebonden worden de vrienden in de brandende oven gegooid.

Drie vrienden... of vier?

'Wat zie ik nu? Dit kan niet!' Bang kijkt Nebukadnessar in het vuur. Hij ziet de mannen lopen. Lópen! 'Ze zouden al lang verbrand moeten zijn!' Dan kijkt hij nog eens. Er lopen niet drie, maar vier mannen. Niemand is vastgebonden en ze mankeren niets. 'De vierde lijkt op een godenzoon!', zegt de koning. Nebukadnessar snapt niet wat er gebeurt. Hij loopt naar de deur van de brandende oven en roept: 'Sadrach, Mesach en Abednego, dienaren van de allerhoogste God, kom naar buiten, kom hier!' En dat doen ze. Er is niets met ze aan de hand. Geen blaartje op hun huid of geschroeid haartje op hun hoofd hebben ze.

Nebukadnessar slaat om als een blad aan de boom. 'Geprezen is de God van Sadrach, Mesach en Abednego,' roept hij, 'Die God heeft zijn engel heeft gezonden en zijn dienaren gered. Iedereen die oneerbiedig praat over de God van Sadrach, Mesach en Abednego wordt in stukken gehakt en zijn huis wordt gesloopt, want er is geen god die kan redden als deze.'

Wat een verschil. Nebukadnessar vond zichzelf belangrijker dan God. Maar God liet op een heel bijzondere manier zijn dat Hij machtig is en helpt. Zo moet zelfs koning Nebukadnessar zijn mening veranderen. God laat zich aan hem zien.

lees verder op de volgende bladzijde

Hier onder een overzichtje van de namen van de vrienden van Daniël. Het kan gemakkelijk en overzichtelijk zijn om dit erbij te houden!

Naam in Juda	Betekenis	Nieuwe naam	Betekenis
Chananja	JHWH is genadig	Sadrach	Bevel van Aku
Misaël	Wie is als God	Mesach	Wie is als Aku
Azarja	JHWH is mijn helper	Abednego	Knecht van Nego/Naboe

Vertel!

- Wat zou jij doen in zo'n situatie?
- Wat vind je ervan wat Nebukadnessar op het laatst zegt? Dat mensen die (net als hij eerder) geen respect hebben voor God in stukken gehakt moeten worden?
- Hoe gaat God eigenlijk met Nebukadnessar om en zie je de verschillen? (Denk aan geweld en het dwingen van mensen.)
- Zie je nog meer verschillen tussen Babel en Juda waar de vrienden vandaan kwamen? Kijk eens naar de betekenissen van de namen die de jonge mannen hadden (genade is vergevend en bevel is dwingend, 'helper van' en 'knecht voor').

Auteur: MZ